

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 49Csp/166/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1517215068
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Natália Kolláriková
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2018:1517215068.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V v konaní pred sudkyňou JUDr. Natáliou Kollárikovou, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom: Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanému: N. U., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom F. - T., o zaplatenie 1 097,20 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 729,29 Eur spolu s úrokom z omeškania v sadzbe 5,05% p.a. zo sumy 729,29 Eur odo dňa 30.10.2014 do zaplatenia, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamieta.

III. Žalobcovi sa p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 30%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 14.08.2017 sa právny predchodca žalobcu domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 1 097,20 Eur spolu s úrokom z omeškania v sadzbe 5,05% p.a. zo sumy 1 097,20 Eur od 30.10.2014 do zaplatenia ako i náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že pôvodný žalobca a žalovaný uzatvorili dňa XX.XX.XXXX zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX, na základe ktorej bola žalovanému poskytnutá pôžička vo výške 1 000 Eur. Žalovaný sa zaviazal v zmysle zmluvy splatiť pôžičku v 36 mesačných splátkach po 53,08 Eur a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 1 787,40 Eur. Do dňa podania žaloby žalovaný uhradil celkovo sumu 270,71 Eur. Vzhľadom ku skutočnosti, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku riadne a včas, žalobca ho dňa 27.08.2014 vyzval k úhrade dlžných splátok pod sankciou vyhlásenia splatnosti celého úveru. Z dôvodu neuhradenia dlžných splátok žalobca zosplatnil úver ku dňu 19.10.2014, o čom informoval žalovaného listom zo dňa 29.10.2014.

2. Žalovanému bola žaloba, prílohy, procesné poučenie a výzva na vyjadrenie sa k žalobe doručené do vlastných rúk dňa 28.11.2017.

3. Žalovaný zostal v konaní nečinný. K žalobe, poučeniu pre spotrebiteľa ako aj k prílohám žaloby sa nevyjadril, žiadnym spôsobom nespochybnil skutkové tvrdenie žalobcu obsiahnuté v žalobe.

4. Na návrh žalobcu súd uznesením č.k. 49Csp 166/2017-37 zo dňa 09.02.2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 15.03.2018 pripustil zmenu strany sporu na strane žalobcu tak, že z konania vystúpil dovtedajší žalobca spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., IČO: 35 923 130, so sídlom Hlavné námestie 12, Kežmarok, a na jeho miesto vstúpila spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35831154.

5. Súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti strán sporu podľa ust. § 180 CSP, keď žalovaný svoju neúčasť žiadnym spôsobom neospravedlnil. Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu ospravedlnil svoju neúčasť i neúčasť žalobcu z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti a hospodárnosti konania a navrhol, aby súd rozhodol v ich neprítomnosti.

6. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov doložených žalobcom: Zmluvou o poskytnutí najľahšej pôžičky zo dňa XX.XX.XXXX, predžalobnou upomienkou zo dňa 27.08.2014, Oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 29.10.2014, prehľadom splátok a úhrad žalovaného, žiadosťou o postúpenie a prevod , prílohou č. 3 Rámcová zmluva o postúpení pohľadávok, Oznámením o postúpení pohľadávky ako aj ostatným na vec sa vzťahujúcim spisovým materiálom prečítaním a zhodnotiac vykonané dôkazy jednotlivito a vo vzájomnej súvislosti, starostlivo prihliadol na všetko, čo počas konania vyšlo najavo a zistil tento skutkový stav veci:

7. Dňa XX.XX.XXXX uzavrel právny predchodca žalobcu so žalovaným Zmluvu o poskytnutí najľahšej pôžičky, na základe ktorej bola žalovanému poskytnutá pôžička vo výške 1.000 Eur, ktorú sa žalovaný zaviazal splácať v 36 splátkach s poistením vo výške 53,08 Eur. Celkové náklady spotrebiteľa boli v zmluve uvedené sumou 787,40 Eur. Celková čiastka, ktorú sa žalovaný zaviazal uhradiť je vo výške 1 787,40 Eur. Ročná úroková sadzba bola dojednaná vo výške 52 % a RPMN vo výške 52%. Priemerná hodnota RPMN bola v zmluve uvedená v sadzbe 45,94 %. Termín konečnej splatnosti je uvedený 12/2016. V zmluve bolo dojednané poistenie pre prípad smrti, plnej a trvalej invalidity, pracovnej neschopnosti a straty zamestnania so sadzbou poistenia 6,90%. Podľa bodu 6.2. zmluvných podmienok pokiaľ nie je v splátkovom kalendári a/alebo zmluve stanovené inak, sú splátky splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci.

8. Predžalobnou upomienkou zo dňa 27.08.2014 právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na úhradu dlžných splátok v celkovej výške 164,02 Eur s tým, že, ak do 05.10.2014 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 06/2014 bude právny predchodca žalobcu oprávnený úver zosplatiť.

9. Z prehľadu splátok a úhrad mal súd preukázané, že žalovaný uhradil celkovo splátky v sume 270,71 Eur.

10. Súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci sa jedná o spotrebiteľský úver, na ktorý sa vzťahujú ustanovenia Občianskeho zákonníka, ako aj zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

11. Podľa ust. § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia úverových zmlúv (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

12. Podľa ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

13. Podľa ust. § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa ust. § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka , v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

16. Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom ku dňu uzavretia zmlúv (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona

je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

17. Podľa ust. § 9 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

18. Podľa ust. § 9 ods. 2 písm. f), k), Zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:
f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

19. Podľa ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak
b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

20. V danom prípade zmluva o úvere bola uzavretá medzi podnikateľom a spotrebiteľom a má podobu štandardnej formulárovej zmluvy, ktorá je typická tým, že sa uzatvára vo viacerých prípadoch a že spotrebiteľ spravidla jej obsah nemení vzhľadom na formulárovú predtlač. Teda spotrebiteľ buď prijme podmienky zmluvy, ktoré si dodávateľ sám v predstihu, teda bez časového stresu podľa svojej predstavy naformuloval, alebo zmluvný vzťah nevznikne. Nemali by byť tiež žiadne pochybnosti, že za takéhoto stavu je spotrebiteľ z hľadiska informovanosti a vyjednávacej pozície slabšou stranou zmluvného vzťahu.

21. Súd zistil, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere absentovala náležitosť takejto zmluvy podľa ust. § 9 ods. 2 písm. f), k) Zákona o spotrebiteľských úveroch (ďalej aj ako ZoSÚ). V zmluve nebol uvedený určitým spôsobom termín konečnej splatnosti úveru, ktorý v zmysle ustálenej rozhodovacej činnosti súdov nemôže nahradiť údaj v tvare 12/2016.

22. Zároveň v predmetnej zmluve absentuje údaj o termíne splatnosti mesačných splátok, t.j., ktorý konkrétny deň v mesiaci sú splátky splatné. Termín splatnosti splátok je uvedený v zmluvných podmienkach v bode 6.2. Súd má za to, že uvedený spôsob nie je postačujúci a určitý. Všetky podstatné náležitosti má obsahovať priamo zmluva a nie vedľajšie dokumenty, ktoré sa na zmluvu viažu. Aj keď obchodné podmienky sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, zákon nepripúšťa, aby bol tento údaj oznámený dlžníkovi takýmto spôsobom. Nie je možné, aby žalobca takúto podstatnú skutočnosť uvádzal odkazom na obchodné podmienky. V opačnom prípade žalobcovi ako dodávateľovi nie je možné poskytnúť právnu ochranu. Obchodné podmienky spotrebiteľských zmlúv majú slúžiť predovšetkým na to, aby nebolo nutné do každej zmluvy prepisovať dojednania technického, resp. vysvetľujúceho charakteru. Žalovaný ako spotrebiteľ z obsahu zmluvy nemal vedomosť o tom, ku ktorému dňu sa dostane do omeškania so splátkou, pritom s omeškaním splátok sú spojené ďalšie právne dôsledky (úroky z omeškania, predčasná splatnosť, zmluvná pokuta a podobne).

23. V úverovej zmluve, ktorú súd podrobil kontrole ex offo, nebola uvedená v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. k) Zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve bola uvedená celková suma splátky, z ktorej nevyplýva, aká je výška splátok istiny, aká je výška splátok úrokov a aká je výška splátok ďalších poplatkov. Spotrebiteľ v čase uzatvárania zmluvy ani v priebehu trvania zmluvného vzťahu nemal vedomosť o tom z akých položiek, v akej výške pozostáva navýšenie úveru. Z takto uvedenej výšky splátky nie je možné zistiť výšku jednotlivých zložiek mesačnej splátky a priemerný spotrebiteľ nemá možnosť si uvedenú výšku ani vypočítať.

24. Predmetná obligatórna náležitosť (§ 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ) predstavuje údaj dôležitý pre spotrebiteľa, keďže pomáha spoznať ako konkrétne budú náklady spojené so spotrebiteľským úverom uhrádzané.

25. Prioritne bolo potrebné vychádzať zo základnej požiadavky, že každá spotrebiteľská zmluva má vyjadrovať rešpekt k dodržiavaniu všeobecných zásad spotrebiteľského práva, a to náležitou obsahovou aj formálnou úpravou zmluvných podmienok, ktoré jednotlivo i vo svojom súhrne nenarušujú zmluvnú

rovnováhu strán v neprospech spotrebiteľa. Práve jednoznačnosť a určitosť zmluvných podmienok má zásadne vyvážiť silnejšie postavenie dodávateľa pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy.

26. Spotrebiteľ pri podpise zmluvy je v dôsledku absencie predmetnej obligatórnej náležitosti zmluvy o úvere, znevýhodnený v tom, že si nemôže vytvoriť jednoznačný a správny úsudok z hľadiska nákladovosti úveru, presnejšie jeho splácania, vrátane možnosti porovnania tohto údaja s úvermi iných poskytovateľov úverov, za účelom posúdenia či poskytnutý úver je pre neho výhodný alebo nie. Túto chýbajúcu obligatórnu náležitosť nenahrádzajú ostatné iné údaje obsiahnuté v zmluve, ako ani údaj o RPMN.

27. Predmetné zákonné ustanovenie predstavuje implementáciu ustanovení smernice (Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS v znení korigenda k smernici Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, ďalej len „smernica“) do slovenského právneho poriadku, pričom ide o úplnú harmonizáciu smernice. Podľa článku 10 ods. 1 písm. h/ označenej smernice má zmluva obsahovať výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia.

28. ZoSÚ však jednoznačne svojou úpravou ide nad rámec smernice a vyjadruje požiadavku rozčlenenia splátky. Zrejmý konflikt medzi smernicou a zákonom bol riešený aj v rozhodnutí Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15 vo veci Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Bíróovej, ktorý potvrdil, že smernica skutočne takéto členenie nepožaduje. V sporoch medzi jednotlivcami je priamy účinok smernice v zásade vylúčený. Vnútroštátne súdy sú síce povinné vykladať národné právo vo svetle znenia a účelu smernice, avšak tento výklad nie je absolútny, pretože eurokonformný výklad zákona nemôže nahradiť jeho výslovné znenie (v opačnom prípade by šlo o výklad contra legem).

29. Napriek tomu, že členské štáty nie sú oprávnené prijímať odchylné ustanovenia od smernice, teda nemajú zahŕňať do zmluvy o úvere iné náležitosti než uvedené v článku 10 ods. 2 smernice, ZoSÚ však nad rámec smernice požaduje rozčlenenie splátky. Gramatický, ale aj teleologický výklad neumožňujú prijať záver, že predmetné zákonné ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo 146/2017).

30. Zámerom zákonodarcu (vyjadrenom už v úvodnej časti dôvodovej správy k ZoSÚ) síce bolo transponovať smernicu v celom rozsahu a nepochybne nebolo, aby ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ bolo v rozpore s článkom 10 ods. 2 smernice. Do „konfliktu“ sa zákon so smernicou dostal v dôsledku priznania vyššej ochrany spotrebiteľa, stanovením požiadavky rozčlenenia splátky na istinu, úroky a iné poplatky, aby spotrebiteľ mal vedomosť v akej výške bude platiť istinu (v akej časti splátky ju veriteľ započíta na zaplatenie istiny) a v akej výške na úroky a ostatné poplatky. Až na základe rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia proti V. sa tento konflikt smernice a zákonnej úpravy, stal zákonodarcovi známy, konštatovaním, že smernica bráni členským štátom, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti, než sú tie, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 smernice. Zámer zákonodarcu transponovať smernicu v celom rozsahu bol teda naplnený, ale keďže zákonodarcu postupoval tak, že sa dostal nad prípustný rozsah Smernice a následne (po označenom rozhodnutí Súdneho dvora Európskej únie) zosúladiť smernicu a vnútroštátnu úpravu zákonom (zákon č. 279/2017 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v znení oznámenia o oprave chyby č. 299/2017 Z. z.), ktorým došlo i k zásadnej zmene legislatívneho textu ustanovenia § 9 ods. 2 písm. i/ (pôvodne k/) ZoSÚ s účinnosťou od 1.5.2018. Termín „splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ bol nahradený slovami „frekvenciou splátok“. Podľa dôvodovej správy k tomuto novelizovanému zneniu zákona vypustenie uvedenej náležitosti zmluvy bolo nevyhnutné z dôvodu záverov rozsudku Súdneho dvora Európskej únie C-42/15, inak by Slovenská republika šla nad rámec podmienok stanovených smernicou.

31. Z porovnania prvotnej vnútroštátnej právnej úpravy (historický výklad) tejto náležitosti zmluvy (Zákonom č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov) s jej právnou úpravou ZoSÚ do 30.4.2018, vyplýva jej totožná formulácia (výška, počet a termíny splátok

istiny, úrokov a iných poplatkov), ktorou zákonodarca podľa dôvodovej správy k zákonu (č. 568/2007 Z. z. ktorým sa mení a dopĺňa Zákon č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti, Notársky poriadok, v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov), ktorým sa zaviedlo rozčlenenie splátky, vyjadril (po prvý krát) zámer zvýšiť informovanosť spotrebiteľa úpravou náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Konkrétne takým spôsobom, že spotrebiteľ musí byť informovaný v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si svoje povinnosti splácať istinu, úroky a iné poplatky, vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Preto nemožno preklenúť eurokonformným výkladom, že ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ len spresňuje, čo splátka zahŕňa. Zámer zákonodarcu vyplývajúci z dôvodovej správy k ZoSÚ je potom už nezmenený a podľa dôvodovej správy k zákonu č. 279/2017 Z. z. (ktorým sa od 1.5.2018 novelizuje aj sporné ustanovenie ZoSÚ) zosúladienie je odôvodnené potrebou legislatívnej zmeny z dôvodu, že ZoSÚ ide nad rámec smernice.

32. Dve rôzne zákonné formulácie predmetnej obsahovej náležitosti zmluvy ZoSÚ (do 1.5.2018 a po uvedenom dátume), nemôžu smerovať k jednému výkladu (porovnaj podnet Krajského súdu v Prešove na zaujatie Stanoviska občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozsudok Krajského súdu v Trnave z 29.5.2018 sp. zn. 10Co/120/2017).

33. Z § 11 ods. 1 písm. a) Zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že v prípade, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 cit. zákona, okrem iných aj písm. f), k) tak sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Súd pre úplnosť uvádza, že úver je bezúročný a bez poplatkov, ak súd zistí, že v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere chýba čo i len jedna z náležitostí vymenovaných v § 11 ods. 1 písm. a), b) Zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko citovaný zákon nepredpokladá kumulatívne nesplnenie všetkých zákonom predpísaných podmienok (náležitostí písomnej zmluvy), aby úver bolo možné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

34. Poskytnutý úver žalovanému bolo potrebné z dôvodu absencie náležitostí úverovej zmluvy podľa ust. § 9 ods. 2 písm. f), k) Zákona o spotrebiteľských úveroch považovať podľa ust. § 11 ods. 1 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov.

35. Na základe vyššie uvedeného súd vyvodil ten právny záver, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi rozdiel medzi poskytnutým úverom 1000 Eur a výškou uhradených splátok 270,71 Eur, t.j. 729,29 Eur a vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol ako nedôvodnú.

36. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

37. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v platnom znení výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

38. Žalobou uplatnený zákonný úrok z omeškania súd žalobcovi k istine 729,29 Eur priznal v súlade s § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v sadzbe 5,05% ročne od 30.10.2014 do zaplatenia.

39. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

40. Podľa § 252 CSP, každý platí výdavky, ktoré mu v konaní vzniknú.

41. Podľa § 255 ods. 1, 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

42. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

43. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

44. V súlade s § 255 CSP súd posúdil výsledok sporu a zistil, že žalobca bol procesne úspešný v 30 % (t.j. priznaná istina 729,29/ žalovaná istina 1097,20x100 = úspech žalobcu 65% -35% úspech žalovaného = 30 % ako čistý úspech žalobcu), z toho dôvodu súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu jeho úspechu 30 %.

45. Týmto rozsudkom bolo v súlade s § 262 odsek 1 CSP rozhodnuté o nároku na náhradu trov konania. Po jeho právoplatnosti v zmysle § 262 odsek 2 CSP súdny úradník samostatným uznesením rozhodne o výške náhrady trov konania.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti ktorého rozsudku smeruje, v dvoch vyhotoveniach, o odvolaní bude rozhodovať Krajský súd v Bratislave.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.
Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).